Plan dydaktyczny klasa 1 LO – I półrocze - 4h / tyg.

Oznaczenia w tabeli:

* zakres rozszerzony

materiał obligatoryjny

materiał fakultatywny

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
STAROŻYTNOŚĆ – O EPOCE						
1. Zaplanowanie pracy rocznej	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*	• uwagi o przedmiocie • zapoznanie z podręcznikiem • podanie listy lektur • przedstawienie przedmiotowego systemu oceniania • przeprowadzenie testu diagnostycznego	1		• swobodnie korzysta z podręcznika • zapoznaje się z listą lektur obowiązujących w klasie 1	• zapoznaje się z listą tekstów przeznaczonych dla zakresu rozszerzonego
2. Fundamenty kultury europejskiej	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 10-12	• wynalezienie pisma • upadek cesarstwa zachodniorzymskiego • symboliczne znaczenie Aten, Rzymu i Jerozolimy • pojęcia i terminy: antyk, starożytność klasyczna, kultura śródziemnomorska, monoteizm i politeizm, chrześcijaństwo	1	I.1.1 ZP I.1.15 ZP I.2.3 ZR	• określa ramy czasowe epoki • wyjaśnia znaczenie wynalezienia pisma dla rozwoju cywilizacji • wyjaśnia symboliczne znaczenie Aten, Rzymu i Jerozolimy • wypowiada się na temat fundamentalnej roli starożytności klasycznej w historii kultury europejskiej • wskazuje teksty kultury nawiązujące do starożytności	• podejmuje dyskusję na temat wpływu starożytności na współczesność
ANTYK – WPROWADZENIE DO EPOKI						
3. Antyk (Grecja i Rzym)	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*,	• wpływ starożytnej Grecji na kształtowanie cywilizacji europejskiej	1	I.1.1 ZP I.1.15 ZP I.2.3 ZR	• omawia złoty wiek Aten • wymienia osiągnięcia starożytnych Greków	• wypowiada się na temat znaczenia tradycji antycznej w kulturze współczesnej

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
	dział *Starożytność*, s. 13-16	• pojęcia i terminy: *polis*, demokracja, swobody obywatelskie, klasyczny kanon piękna, epos, teatr, retoryka, liryka, igrzyska olimpijskie • wpływ starożytnego Rzymu na kształtowanie cywilizacji europejskiej • pojęcia i terminy: alfabet łaciński, prawo, obywatel, kalendarz juliański • antropocentryczny charakter cywilizacji antycznej • idee kształtujące życie starożytnych: kalokagatia			• wymienia osiągnięcia starożytnych Rzymian • omawia różnice pomiędzy kulturą Grecji i Rzymu • wyjaśnia, na czym polegał antropocentryzm cywilizacji antyku • wypowiada się na temat idei kształtujących życie starożytnych	
4. Filozofia antyczna	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 16-18	• przełomowy charakter działalności Sokratesa • wątpienie i zadawanie pytań – podstawa metody Sokratesa • dualizm jako podstawa platońskiej wizji świata • funkcja obserwacji zmysłowych i dociekań umysłowych w procesie poznawania świata • terminy i pojęcia: cnota, idealizm, triada platońska, złoty środek, hedonizm • przyjemność i umiarkowanie jako podstawowe założenia filozofii epikurejskiej • rozum, cnota i spokój – podstawy filozofii stoickiej • powściągliwość w	1	I.2.1 ZP I.2.4. ZP I.2.6 ZR	• wymienia najważniejszych filozofów starożytnej Grecji: Sokratesa, Platona i Arystotelesa • prezentuje podstawowe założenia filozofii Sokratesa, Platona, Arystotelesa • omawia najważniejsze założenia szkoły filozoficznej stoików, epikurejczyków, sceptyków i cyników • wyjaśnia, na czym polegał przełomowy charakter działalności Sokratesa i omawia jego metodę filozoficzną • omawia dualistyczną koncepcję świata według Platona • wypowiada się na temat znaczenia działalności Arystotelesa • wskazuje różnice pomiędzy	• omawia wpływ filozofii starożytnych na epoki późniejsze • prezentuje przyczyny i okoliczności skazania Sokratesa na śmierć

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		wydawaniu sądów – sceptycy • podważanie ogólnie przyjętych zwyczajów – cynizm			epikurejczykami a hedonistami	
5. Sztuka antyku	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 19-23	• antyczny ideał piękna • pojęcia i terminy: harmonia, kanon (piękna), proporcje, symetria, umiar • architektura pełna symetrii i harmonii • pojęcia i terminy: kolumnada, kopuła, łuk, arkady, akwedukt, amfiteatr, łuk triumfalny • dzieła: Poliklet, *Doryforos; Nike z Samotraki*, *Wenus z Milo*, *Partenon*, *Grupa Laookona* i inne przykłady sztuki starożytnej przedstawione na ilustracjach	1	I.2.1 ZP I.2.5 ZP I.2.6 ZP I.2.5 ZR	• rozpoznaje najważniejsze zabytki starożytnej Grecji i Rzymu • wymienia cechy antycznego ideału piękna • przedstawia główne cechy sztuki antycznej • wymienia innowacje architektoniczne wprowadzone przez Rzymian • omawia znaczenie harmonii w sztuce antyku • tłumaczy, co to jest kanon • objaśnia pojęcie *mimesis* jako kategorii sztuki antycznej • dokonuje analizy dzieła sztuki • charakteryzuje przykłady współczesnych dzieł sztuki, nawiązujących do antyku	• rozróżnia okresy klasyczny i hellenistyczny w historii sztuki starożytnej Grecji i przyporządkowuje im konkretne dzieła
ANTYK – TEKSTY Z EPOKI I NAWIĄZANIA						
6. O czym mówią mity? Wprowadzenie do lektury (lektura obowiązkowa)	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 30-33 • Jan Parandowski, *Mitologia*, część I – *Grecja*	• funkcje mitów • rodzaje mitów • symboliczny charakter mitów • obecność mitów w kolejnych epokach • terminy i pojęcia: mit, mitologizm, topos, sacrum, profanum *archetyp	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.9 ZP I.1.15 ZP I.2.1 ZP II.2.6 ZP I.1.9 ZR I.2.3. ZR	• definiuje mit • wymienia i omawia funkcje mitów • wymienia rodzaje mitów • wymienia mitologizmy i prezentuje ich źródła • wyjaśnia, na czym polega symboliczny charakter mitów • wymienia toposy wywodzące się z mitologii	• omawia archetypiczny charakter mitów • wypowiada się na temat znaczenia mitów w kulturze współczesnej

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
7. Miłość, śmierć i sztuka – mit o Orfeuszu i Eurydyce	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 34-37, 97-98 • Jan Parandowski, *Mitologia*, część I – *Grecja*	• motyw artysty • symboliczne znaczenie mitu • interpretacja zakończenia mitu • reinterpretacja mitu • paradoks w wizerunku artysty stworzonym przez Herberta • proza poetycka	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.2.3 ZR I.1.9 ZR	• relacjonuje treść mitu • relacjonuje treść utworu Herberta • przedstawia symboliczne znaczenie mitu • omawia sposób przedstawienia artysty w micie i utworze Herberta • interpretuje zakończenie obu tekstów • wyjaśnia, na czym polega reinterpretacja mitu w *H.E.O* • omawia sposób przedstawienia tematu miłości w wybranym tekście kultury	• omawia motyw katabazy w micie i wierszu Herberta • omawia archetypiczny charakter mitu o Orfeuszu i Eurydyce
8. Bogowie olimpijscy – Apollo	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 38-39 • Jan Parandowski, *Mitologia*, część I – *Grecja*	• bogowie olimpijscy • Olimp • atrybuty • relacje między bogami a ludźmi w mitologii greckiej	1	I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.9 ZR	• wymienia bogów olimpijskich • krótko charakteryzuje każdego z bogów olimpijskich • określa funkcję atrybutów bogów olimpijskich • charakteryzuje Apolla na podstawie fragmentu • relacjonuje historię pojedynku pomiędzy Apollem a Marsjaszem • charakteryzuje rywalizujących zawodników i sposób gry • przedstawia symboliczne i uniwersalne znaczenie pojedynku • przedstawione w micie dwa rodzaje sztuki odnosi do rzeczywistości współczesnej	• omawia archetypiczny charakter mitu o Apollu i Marsjaszu
9. Miłość, cierpienie i	• podręcznik do języka polskiego NOWE	• wina i kara w mitach greckich	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP	• relacjonuje historie: Niobe i Narcyza	• omawia archetypiczny charakter mitu o Niobe

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
tęsknota – siła emocji i uniwersalny przekaz mitów o Niobe i narcyzie	*Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 39-42 • Jan Parandowski, *Mitologia*, część I – *Grecja*	• mitologizm • narcyzm, osobowość narcystyczna		I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.9 ZR	• charakteryzuje Niobe i Narcyza • omawia zagadnienie winy i kary na podstawie mitu o Niobe i innych poznanych mitów • omawia znaczenie mitologizmu: *skamienieć z bólu* w odniesieniu do mitu o Niobe • wyjaśnia pojęcie: *narcyzm* • formułuje przesłanie moralne płynące z mitów o Niobe i Narcyzie • poddaje refleksji relacje pomiędzy bogami a ludźmi w mitologii greckiej	• omawia reinterpretację mitu o Niobe i Narcyzie we fragmencie opowiadania Julii Fiedorczuk *Echo. Widzę cię*
10 i 11. Homer, *Iliada* (lektura obowiązkowa)	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 28-29, 43-51	• rodzaje literackie: epika • wojna trojańska w kontekście historycznym • mit o wojnie trojańskiej • fabuła *Iliady* • cechy eposu homeryckiego: patos, wszechwiedzący narrator, heksametr, porównanie homeryckie, inwokacja, apostrofa, stałe epitety, retardacja • bohaterowie *Iliady* • pojęcia i terminy: epika, epos • przenikanie się świata bogów i świata ludzi • nadanie bohaterom i ich przeżyciom charakteru uniwersalnego	2	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.9 ZR I.1.13 ZR	• wymienia rodzaje literackie • definiuje epikę • relacjonuje treść fragmentu • wymienia najważniejszych bohaterów *Iliady* • wymienia cechy epiki • wymienia cechy eposu homeryckiego • wskazuje cechy eposu homeryckiego we fragmencie • wskazuje środki językowe użyte we fragmencie i omawia ich funkcję • przedstawia boskie i ludzkie cechy Achillesa • omawia, w jaki sposób zostały połączone światy: bogów i ludzi we fragmentach • wypowiada się na temat obrazu człowieka ukazanego w *Iliadzie* • prezentuje związki frazeologiczne, mające swoje	• wymienia cechy stylu homeryckiego i wskazuje je we fragmentach • wyjaśnia, na czym polega zabieg idealizacji • omawia zabiegi stylistyczne służące idealizacji • wskazuje toposy i archetypy, których źródłem jest *Iliada*

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
					źródło w micie o wojnie trojańskiej, wyjaśnia ich pochodzenie i znaczenie	
12. Konteksty i nawiązania – *Troja* w reżyserii Wolfganga Petersena	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 104	• adaptacja filmowa • sposób przedstawienia bohaterów • sceny batalistyczne • uproszczenia fabularne	1	I.2.5 ZP I.2.6 ZP I.2.3 ZR I.2.4 ZR	• relacjonuje treść filmu • opisuje scenerię filmu • charakteryzuje bohaterów filmu • omawia kompozycję dzieła • wypowiada się na temat sposobu przedstawienia bohaterów • porównuje treść filmu z treścią mitu trojańskiego • wypowiada się na temat środków filmowych użytych w dziele	• podejmuje dyskusję na temat filmu i jego nawiązań do kultury i tradycji literackiej • porównuje teksty kultury, biorąc pod uwagę różne konteksty
***13.** Homer, *Odyseja*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 52-60	• fabuła *Odysei* • kompozycja *Odysei*: retrospekcja, symultaniczność wątków • charakterystyka najważniejszych postaci • motywy: człowiek w drodze, powrót do domu, symboliczne portrety kobiet, siła przeznaczenia, symbolika przędzy • cechy eposu homeryckiego *Odys jako archetyp podróżnika, człowieka wędrującego	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.9 ZR I.1.13 ZR		• omawia fabułę, kompozycję i narrację eposu • przedstawia cechy eposu homeryckiego • omawia toposy i archetypy obecne we fragmencie • omawia archetypiczny charakter kobiet w *Odysei* • porównuje Achillesa i Odyseusza • wypowiada się na temat Penelopy na podstawie fragmentu tekstu Anny Ceglarskiej • omawia różne sposoby przedstawiania motywu wędrówki w kulturze
***14.** Konteksty i nawiązania – *Penelopiada* Margaret Atwood	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 99-100	• narracja pierwszoosobowa, subiektywna • aluzja literacka • ironia • odmienna perspektywa	1	I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP		• wypowiada się na temat narracji oraz ironii w podanym fragmencie • interpretuje tytuł • wyjaśnia, na czym polega aluzja literacka w tekście Atwood

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
(fragmenty)				I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.5 ZR I.1.9 ZR I.1.12 ZR		• omawia proces demitologizacji w podanym fragmencie • wyjaśnia, na czym polega, podjęty przez Atwood, dyskurs z tradycyjnym, archetypicznym sposobem przedstawiania kobiety • podejmuje dyskusję na temat funkcji demitologizacji w tekstach kultury • podejmuje próbę opowiedzenia wybranej historii mitologicznej z punktu widzenia bohaterki kobiecej
15. Wprowadzenie do analizy *Antygony* Sofoklesa (lektura obowiązkowa)	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 26-29, 61-62 • Sofokles, *Antygona*	• geneza teatru - Dionizje - dytyramb • tragedia i komedia • rola teatru w starożytnej Grecji • rodzaje literackie – dramat • najsłynniejsi twórcy tragedii antycznych • mit rodu Labdakidów – kontekst mitologiczny • kompozycja *Antygony*	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.14 ZP I.2.1 ZP I.2.6 ZP I.2.3 ZR	• prezentuje genezę teatru greckiego • omawia rolę teatru w starożytnej Grecji • definiuje dramat jako jeden z rodzajów literackich • wskazuje w *Antygonie* cechy dramatu • wymienia najważniejszych twórców tragedii antycznej • relacjonuje mit rodu Labdakidów • relacjonuje treść *Antygony* • prezentuje kompozycję dramatu antycznego • wskazuje części kompozycyjne utworu: ekspozycję, zawiązanie akcji, punkt kulminacyjny i rozwiązanie akcji	• przedstawia nawiązania do antycznej tradycji teatru w kulturze współczesnej
16. i 17. *Antygona* - dramat przeciwstawnych racji i wartości	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 62-67	• pochówek w starożytnej Grecji – kontekst społeczny • cechy tragedii greckiej: zasada trzech jedności, zasada decorum, mimesis, fatum,	2	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP	• wymienia racje Kreona i racje Antygony • wyjaśnia na czym polega tragiczne zbłądzenie Kreona, posiłkując się komentarzem do	• podejmuje dyskusję na temat postrzegania Antygony jako archetypu człowieka zbuntowanego

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
(lektura obowiązkowa)		*hamartia, hybris* • wina tragiczna i ironia tragiczna • tragizm – kontekst egzystencjalny • konflikt racji • motywy: miłość, cierpienie, bunt, wybór, konflikt, władza		I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.9 ZR I.1.13 ZR	lektury • wyjaśnia, na czym polega tragizm Antygony i tragizm Kreona • omawia rolę fatum i *harmatii* w życiu bohaterów tragedii • wyjaśnia, na czym polega *katharsis* w odniesieniu do *Antygony* • wymienia motywy obecne w *Antygonie* • analizuje sposób przedstawienia motywów w *Antygonie*	
18. *Antygona* jako przykład tragedii antycznej (lektura obowiązkowa)	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 65-66	• cechy tragedii antycznej: zasada trzech jedności, decorum, *mimesis* • styl patetyczny • rola stasimonów	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.2.1 ZP I.2.6 ZP I.2.3 ZR	• wymienia cechy tragedii antycznej • wskazuje cechy tragedii antycznej w *Antygonie* • analizuje fragment tekstu pod kątem funkcji środków językowych • wyjaśnia, jakimi środkami osiągnięto styl podniosły w utworze • wymienia funkcje chóru • omawia związek pomiędzy stasimonami a treścią epeisodionów	• omawia wpływ tragedii antycznej na późniejszą dramaturgię
***19.** Platon, *Państwo*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 72-76	• geneza dzieła – kontekst historyczny • kompozycja i styl dzieła • dualistyczna koncepcja świata • metafora jaskini • platońska koncepcja duszy • państwo idealne	1	I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.4 ZP I.2.6 ZR		• relacjonuje treść fragmentu • wyjaśnia, na czym polegało państwo idealne według Platona • opisuje, jak według Platona wygląda poznawanie prawdy • wyjaśnia metaforyczne znaczenie opowieści o jaskini • omawia relacje pomiędzy rzeczywistością

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		• państwo a jednostka • utopia, utopijna wizja państwa				materialną a idealną • wyjaśnia funkcję dialogu dla wymowy fragmentu • podejmuje dyskusję na temat koncepcji przedstawionej przez Platona • prezentuje platońską wizję państwa • wskazuje cechy utopii w platońskiej wizji państwa
***20.** Najstarsza teoria literatury – *Poetyka* Arystotelesa	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 77-80	• teoria literatury, poetyka • traktat • kompozycja dzieła • środki wyrazu artystycznego • uniwersalny charakter *Poetyki*: zasada *mimesis*, epos, tragedia, *katharsis* • *katharsis* metodą terapii – kontekst psychologiczny	1	I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.2 ZR		• relacjonuje treść fragmentu • wyjaśnia pojęcie: *poetyka normatywna* • omawia kompozycję dzieła • wymienia najważniejsze założenia *Poetyki* • wskazuje, jakie są, według Arystotelesa, wyznaczniki poezji • wyjaśnia, na czym polega epizodyczność fabuły • przedstawia i omawia sposoby wywołania *katharsis* • omawia funkcję mitów w literaturze • omawia funkcję poetyki normatywnej w procesie twórczym
***21.** O sile argumentów – *Retoryka* Arystotelesa	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 81-84	• geneza dzieła • retoryka – definicja • kompozycja *Retoryki*: definicja retoryki, psychologia mówcy i słuchaczy, styl wypowiedzi retorycznej • retoryka współcześnie – kontekst społeczny	1	I.2.1 ZP I.2.2 ZP I.2.3 ZP I.2.2 ZR		• relacjonuje treść fragmentu • omawia kompozycję dzieła • wymienia cechy skutecznej wypowiedzi retorycznej • wymienia i omawia trzy warunki skutecznego przemawiania • analizuje wybrany fragment tekstu literackiego pod kątem użycia środków retorycznych • przygotowuje wypowiedź retoryczną według wskazówek Arystotelesa • podejmuje dyskusję na temat przydatności retoryki w różnych sytuacjach
22. Nieśmiertelność	• podręcznik do języka polskiego NOWE	• rodzaj literacki - liryka • geneza i tematyka pieśni	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP	• przedstawia postać Horacego • omawia cechy charakterystyczne	• wyjaśnia, na czym polega parafraza • omawia wiersz współczesny w kontekście

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
poety – liryka Horacego	*Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 28-29, 85-87	Horacego • równowaga między treścią a formą • refleksja nad życiem w utworach Horacego • sposób przedstawienia własnej spuścizny poetyckiej • horacjańskie sentencje • pojęcia i terminy: utwór autotematyczny, pieśń, horacjanizm, *exegi monumentum, non omnis moriar* • wpływ Horacego na literaturę – kontekst historycznoliteracki		I.1.4 ZP I.1.7 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.8 ZR I.1.9 ZR	pieśni • rozpoznaje rodzaj liryki omawianych utworów, jego adresata, sposób kreacji podmiotu lirycznego i sytuacji lirycznej • określa problematykę utworu • omawia koncepcję poety i poezji wyrażoną w utworze • wskazuje środki wyrazu artystycznego zastosowane w utworze i określa ich funkcję	twórczości Horacego
23. Poeta w świecie współczesnym – *Na odejście poety i pociągu osobowego* Tadeusza Różewicza	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 101-102	• wiersz współczesny • dialog z tradycją • topos literacki • gra językowa	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.5 ZR I.2.3 ZR	• relacjonuje treść wiersza • wskazuje podmiot liryczny • wskazuje topos literacki obecny w wierszu • formułuje problem zaprezentowany w wierszu • interpretuje tytuł utworu • omawia funkcję środków językowych zastosowanych w wierszu • wypowiada się na temat dialogu z tradycją	• podejmuje dyskusję na temat dwóch wizji sztuki: Horacego i Różewicza • podejmuje dyskusję na temat celu demitologizacji wizerunku poety w wierszach: Zbigniewa Herberta *H. E. O.* i Tadeusza Różewicza *Na odejście poety i pociągu osobowego*
24. Postawa wobec życia – stoicyzm i epikureizm w wierszach	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 88-90	• stoicyzm i epikureizm – kontekst filozoficzny • hasło: *carpe diem* • liryka filozoficzno-refleksyjna	1	I.1.1 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.8 ZP	• relacjonuje treść wierszy • określa rodzaj liryki • wskazuje adresatów lirycznych w wierszach • wypowiada się na temat podmiotu	• podejmuje dyskusję na temat autokreacji poetyckiej w kontekście twórczości Horacego

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
Horacego		• przesłanie utworów Horacego: kaprysy fortuny, nieuchronne prawa natury, sztuka życia		I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.11 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR	lirycznego w wierszach • wskazuje elementy filozofii stoickiej i epikurejskiej w utworach • wskazuje środki językowe i omawia ich funkcje • omawia, przedstawioną w wierszach, sytuację człowieka w obliczu śmierci • na podstawie utworów prezentuje założenia filozofii Horacego	
ANTYK – KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE						
25. Język a inne systemy znaków	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 105-108	• definicja znaku: forma, treść, postać wizualna lub forma dźwięku czy zapachu • rodzaje znaków: naturalne i konwencjonalne • język jako system znaków • cechy systemu językowego: umowność, podwójna forma, hierarchiczność, uniwersalność, otwartość	1	II.3.1 ZP	• definiuje znak • wymienia rodzaje znaków • definiuje znaki naturalne i konwencjonalne • rozpoznaje znaki naturalne i konwencjonalne • omawia język jako system znaków • wymienia i omawia cechy systemu językowego • posługuje się różnymi kodami ikonicznymi • porównuje różne formy przekazywania informacji • wyjaśnia przyczyny nieporozumień językowych	
ANTYK – TWORZENIE WYPOWIEDZI Z ELEMENTAMI RETORYKI						
26. Plan dekompozycyjny tekstu, streszczenie	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 109-113	• rodzaje planów ze względu na szczegółowość: plan ramowy, plan szczegółowy • rodzaje planów ze względu na funkcję: plan twórczy (kompozycyjny), plan odtwórczy (dekompozycyjny)	1	III.2.6 ZP III.2.7 ZP	• wymienia rodzaje planów • charakteryzuje rodzaje planów • wymienia cechy dobrze skonstruowanego planu • definiuje streszczenie • wskazuje i omawia dwa porządki streszczenia	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		• cechy dobrze skonstruowanego planu • streszczenie • porządek streszczenia: chronologiczny, logiczny			• prezentuje proces tworzenia streszczenia • tworzy dekompozycyjny plany szczegółowy wskazanego tekstu • przekształca plan szczegółowy w plan ramowy • omawia różnice pomiędzy planem ramowym i szczegółowym • na podstawie stworzonego planu pisze streszczenie	
27. Notatka syntetyzująca	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 114-119	• notatka • synteza • notatka syntetyzująca • budowa notatki syntetyzującej	1	III.2.5	• definiuje notatkę syntetyzującą • prezentuje budowę notatki syntetyzującej • prezentuje proces tworzenia notatki syntetyzującej • analizuje podane notatki syntetyzujące • tworzy notatkę syntetyzującą na podstawie podanych tekstów	
28. Wypowiedź argumentacyjna	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 120-127	• wypowiedź argumentacyjna • rodzaje argumentów: logiczne, rzeczowe, odwołujące się do emocji • kontekst • rodzaje kontekstów • kompozycja wypowiedzi argumentacyjnej • budowa akapitów • plan kompozycyjny wypowiedzi argumentacyjnej • spójność wypowiedzi	1	III.1.1 ZP III.1.5 ZP III.1.6 ZP III.2.1 ZP III.2.2 ZP III.2.5 ZP III.2.7 ZP	• przedstawia strukturę wypowiedzi argumentacyjnej • wymienia rodzaje argumentów • prezentuje sposoby budowania spójności między zdaniami • rozwija zaproponowaną argumentację • proponuje argumenty do podanej tezy i podpiera je przykładami • układa konspekt wypowiedzi argumentacyjnej • buduje spójną, poprawną i przekonującą wypowiedź argumentacyjną	

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
ANTYK – PODSUMOWANIE I POWTÓRZENIE						
29. i 30. Powtórzenie i podsumowanie wiadomości	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 128-137	• kultura • historia • nauka i oświata • filozofia • sztuka • cytaty • ważne pojęcia • frazeologizmy • gatunki literackie • motywy • teatr	2	I.2.1 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.5 ZP IV.6 ZP IV.7 ZP IV.8 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.11 ZP IV.1 ZR	• odtwarza najważniejsze fakty, sądy i opinie • wykorzystuje najważniejsze konteksty • wyciąga wnioski • określa własne stanowisko • poprawnie interpretuje wymagany materiał • właściwie argumentuje • uogólnia, podsumowuje i porównuje • wykorzystuje konteksty • formułuje i rozwiązuje problemy badawcze • rozwiązuje test *Sprawdź się*	• korzysta z prac naukowych, aby pogłębić swoją wiedzę
BIBLIA – O EPOCE						
31. Biblia – wiadomości wstępne	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 138-145	• *Biblia* – pochodzenie nazwy • Biblia jako źródło historyczne • Biblia jako dzieło literackie • Biblia jako księga święta • Biblia jako kodeks moralny • Stary Testament • Nowy Testament • Tora • Ewangelia • księgi historyczne • księgi dydaktyczne • księgi profetyczne • język i czas powstania tekstów biblijnych • kanon • apokryf • przekłady Biblii	1	I.1.1 ZP I.1.15 ZP II.2.3 ZP II.2.6 ZP I.1.2 ZR I.2.3 ZR	• wyjaśnia etymologię słowa *Biblia* • prezentuje podział Biblii • wymienia języki, w jakich została zapisana Biblia • prezentuje najważniejsze tłumaczenia Biblii • prezentuje, jak odczytywać i interpretować Biblię • wypowiada się na temat funkcjonowania języka Biblii w życiu codziennym i w literaturze • wymienia cechy stylu biblijnego • wskazuje przykłady stylu biblijnego • wymienia biblizmy i wskazuje ich źródło	• rozpoznaje nawiązania do tradycji biblijnej i antycznej w kulturze współczesnej

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		• symbolika biblijna • Dekalog • język Biblii w życiu codziennym i w literaturze – kontekst językowy • biblizmy • przysłowia i aforyzmy • styl biblijny			• prezentuje przysłowia i aforyzmy, mające swoje źródło w Biblii	
BIBLIA – TEKSTY Z EPOKI I NAWIĄZANIA						
32. Księga Rodzaju – dzieje początków świata i ludzkości	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 146-152	• Księga Rodzaju, *Genesis* • stworzenie świata i ludzi wg Biblii (kosmogonia) • koncepcja człowieka w Biblii • motywy i symbole zawarte w Księdze Rodzaju	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.4 ZP I.2.6 ZR	• relacjonuje powstanie świata i człowieka według Biblii • omawia wybrane wątki i prezentuje wybrane postacie z Księgi Rodzaju • omawia koncepcję człowieka w Biblii • prezentuje i interpretuje wybrane symbole zawarte w Księdze Rodzaju • porównuje mitologiczny i biblijny opis stworzenia świata i człowieka • wyjaśnia znaczenia biblizmów, wywodzących się z Księgi Rodzaju • wskazuje cechy stylu biblijnego w podanym fragmencie Księgi Rodzaju • interpretuje opowieść o zerwaniu owocu z drzewa zakazanego (grzechu pierworodnym)	• wypowiada się na temat wolnej woli człowieka w kontekście Księgi Rodzaju i fragmentu tekstu Józefa Tischnera
33. Konteksty i nawiązania –	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*,	• aluzja literacka • motywy biblijne • realizm i fantastyka	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP	• relacjonuje treść fragmentu powieści Olgi Tokarczuk • wskazuje elementy realistyczne	• omawia aluzje literackie w tekście Tokarczuk • analizuje nawiązania biblijne

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
Prawiek i inne czasy Olgi Tokarczuk	dział *Starożytność*, s. 177-179	• mity zakorzenione w kulturze • różne wersje mitu kosmogonicznego		I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.12 ZR I.2.3 ZR I.2.4 ZR	i fantastyczne we fragmencie • wskazuje motywy biblijne we fragmencie i omawia ich funkcję • porównuje biblijny sposób przedstawienia kosmogonii z zaproponowanym przez Olgę Tokarczuk • przedstawia problematykę fragmentu • interpretuje treści niedosłowne fragmentu	• porównuje teksty kultury, uwzględniając konteksty
34. Rozważania o cierpieniu – Księga Hioba	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 153-160	• Księga Hioba • kompozycja Księgi Hioba • sens cierpienia • lament, lamentacja • teodycea – kontekst filozoficzny • postać Hioba w sztuce – kontekst kulturowy • Hiob w psychologii – kontekst naukowy • motyw cierpienia w kulturze	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.4 ZP I.1.9 ZR I.2.3 ZR I.2.6 ZR	• opowiada historię Hioba • przedstawia kompozycję Księgi Hioba • charakteryzuje Hioba • omawia relacje między Hiobem a Bogiem na podstawie fragmentu Biblii • interpretuje przemianę postawy Hioba po rozmowie z Bogiem • prezentuje postać Hioba jako symbol niezawinionego cierpienia i niezachwianej wiary • omawia sposoby przedstawiania Hioba w sztuce na podanych przykładach • podejmuje dyskusję na temat sensu cierpienia i zgody Boga na istnienie zła (teodycei)	• charakteryzuje Hioba jako postać archetypiczną, także w kulturze współczesnej • odczytuje poglądy filozoficzne zawarte w Księdze Hioba
35. Dociekanie sensu ludzkiego życia w Księdze Koheleta	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 161-164	• Kohelet • motyw marności świata – *vanitas* • motyw przemijania • paradoksalność ludzkiego	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP	• wyjaśnia, kim był Kohelet • relacjonuje fragment • wskazuje rady Koheleta, jak należy przeżywać swój los • określa funkcję środków	• omawia nawiązania do Księgi Koheleta we wskazanym utworze poetyckim • odczytuje poglądy filozoficzne zawarte w Księdze Koheleta

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		życia		I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.4 ZP I.2.3 ZR I.2.6 ZR	stylistycznych użytych we fragmencie • określa problematykę utworu • interpretuje teologiczną wymowę Księgi Koheleta • wskazuje podobieństwa pomiędzy radami Koheleta a radami greckich filozofów	
36. Poezja biblijna – Księga Psalmów	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 165-167	• cechy gatunkowe psalmu – kontekst teoretycznoliteracki • psałterz • rodowód psalmów – kontekst historycznoliteracki • lament • uniwersalna wymowa psalmów • podział psalmów (pochwalne, dziękczynne, błagalne, żałobne, mądrościowe, prorockie)	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.19 ZP I.2.3 ZR II.2.3 ZR	• przyporządkowuje psalmy do liryki • określa rodzaj liryki oraz nadawcę i adresata psalmów • klasyfikuje psalmy według poznanych kryteriów • odnajduje środki stylistyczne zastosowane w psalmach i omawia ich funkcje • omawia koncepcję Boga i człowieka, wyłaniającą się z psalmów • interpretuje symbole pojawiające się w psalmach	• charakteryzuje środki językowe służące rytmizacji tekstów biblijnych • omawia nawiązania do Księgi Psalmów we wskazanych współczesnych tekstach kultury
37. Wizja końca świata w Apokalipsie św. Jana	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 172-176	• geneza i autorstwo Apokalipsy św. Jana • kompozycja Apokalipsy św. Jana • motywy i symbole z Apokalipsy św. Jana • przesłanie Apokalipsy św. Jana • Apokalipsa jako sytuacja graniczna – kontekst historyczny i egzystencjalny	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP	• wypowiada się na temat genezy i autorstwa Apokalipsy św. Jana • streszcza przedstawione fragmenty Apokalipsy św. Jana • opisuje jeźdźców Apokalipsy i charakteryzuje ich na podstawie ryciny Albrechta Dürera • wskazuje główne cechy stylu Apokalipsy • interpretuje symbole i alegorie, znajdujące się w omawianym	• na podstawie fragmentu tekstu Anny Świderkówny wyjaśnia, na czym polega paradoks w odczytaniu sensu Apokalipsy św. Jana

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		• pojęcia i terminy: apokalipsa, symbolika liczb, symbol, alegoria, profetyzm		I.2.3 ZR	fragmencie • wypowiada się na temat sposobów obrazowania i wywoływania nastroju grozy w Apokalipsie • porównuje biblijną Apokalipsę z innymi przedstawieniami końca świata	
38. Konteksty i nawiązania – Cormac McCarthy, *Droga*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 180-183	• powieść drogi, powieść przygodowa, powieść katastroficzna • postapokaliptyczny świat • kataklizm • wymiar uniwersalny • motyw biblijny	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.3 ZR I.2.4 ZR	• relacjonuje treść fragmentu • omawia świat przedstawiony • charakteryzuje bohaterów tekstu • wyjaśnia pojęcie: *postapokaliptyczny* • porównuje rzeczywistość opisaną we fragmencie z Apokalipsą św. Jana • omawia przesłanie płynące z tekstu • analizuje postawy i emocje bohaterów w obliczu katastrofy	• porównuje teksty kultury, rozpoznając nawiązania do motywów biblijnych • wypowiada się na temat kompozycyjnych i językowych środków kreacji obrazu apokalipsy
39. Filmowe nawiązanie do Biblii – *Dekalog I* Krzysztofa Kieślowskiego	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 185	• Dekalog • pojęcia i terminy: ateizm, racjonalizm, dialogi, narracja, kadrowanie • postać: Krzysztof Kieślowski	1	I.2.5 ZP I.2.3 ZR	• relacjonuje treść filmu • podejmuje dyskusję o postawie filmowego Krzysztofa • wypowiada się na temat dialogów, narracji i kadrowania w filmie • analizuje rolę przypadku w konstrukcji fabuły • interpretuje postać graną w filmie przez Artura Barcisia • podejmuje dyskusję na temat hierarchii wartości we współczesnym świecie	• wypowiada się na temat innego filmu z cyklu *Dekalog*
BIBLIA – KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE						

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
40. Akt komunikacji językowej	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 186-189	• składniki aktu komunikacji językowej: nadawca, odbiorca, komunikat, kod, kontakt, kontekst • skuteczność komunikacji • etyka wypowiedzi	1	II.3.2 ZP II.3.7 ZP	• definiuje akt komunikacji językowej • wymienia, co składa się na akt komunikacji • omawia każdy ze składników aktu komunikacji • wyjaśnia, na czym polega skuteczność komunikacji • wyjaśnia, na czym polega etyka wypowiedzi • wskazuje elementy aktu komunikacji w podanych przykładach • wyjaśnia, co zaburza czytelność komunikacji w podanych przykładach	
41. Funkcje wypowiedzi.	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 190-198	• funkcje wypowiedzi: informatywna, ekspresywna, impresywna, poetycka, fatyczna, metajęzykowa • środki językowe wskazujące na daną funkcję • funkcja magiczna	1	II.3.3 ZP II.3.2 ZR	• wymienia funkcje wypowiedzi • charakteryzuje poszczególne funkcje wypowiedzi • rozpoznaje środki językowe, wskazujące na daną funkcję • określa funkcje dominujące w danej wypowiedzi • analizuje podany tekst pod względem środków językowych wskazujących na określona funkcję • wyszukuje w tekście przykłady poszczególnych funkcji wypowiedzi	• omawia funkcje: fatyczną i magiczną
BIBLIA – TWORZENIE WYPOWIEDZI Z ELEMENTAMI RETORYKI						
42. Streszczenie a parafraza	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s.	• parafraza • streszczenie • parafraza literacka	1	III.2.6 ZP	• wyjaśnia, na czym polega parafraza • wskazuje, w jakich sytuacjach wykorzystywana jest parafraza	• wyjaśnia, na czym polega parafraza literacka • wymienia cechy parafrazy literackiej • omawia parafrazę literacką na przykładzie

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
	199-203				• wymienia różnice pomiędzy streszczeniem a parafrazą • prezentuje proces tworzenia parafrazy • parafrazuje podane zdania	• wyjaśnia, czym różni się parafraza literacka od streszczenia • odróżnia streszczenie od parafrazy literackiej • omawia sposób i cel tworzenia przykładowej parafrazy literackiej
BIBLIA – PODSUMOWANIE I POWTÓRZENIE						
43. i 44. Powtórzenie i podsumowanie wiadomości	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Starożytność*, s. 204-215	• Stary i Nowy Testament • cechy Biblii • styl biblijny • znaczenie Biblii • symbole i alegorie biblijne • biblizmy • biblijne gatunki literackie • przekłady • motywy	2	I.2.1 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.5 ZP IV.6 ZP IV.7 ZP IV.8 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.11 ZP IV.1 ZR	• odtwarza najważniejsze fakty, sądy i opinie • wykorzystuje najważniejsze konteksty • wyciąga wnioski • określa własne stanowisko • poprawnie interpretuje wymagany materiał • właściwie argumentuje • uogólnia, podsumowuje i porównuje • rozwiązuje test *Sprawdź się*	• korzysta z literatury naukowej w celu pogłębienia swojej wiedzy
ŚREDNIOWIECZE – O EPOCE						
45. Średniowiecze – wprowadzenie do epoki	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 216–224	• nazwa i ramy czasowe: średniowiecze, *medium aevum*, chrzest Polski • starożytne fundamenty epoki • teocentryzm • dualizm świata i człowieka • uniwersalizm średniowieczny • szkoły i uniwersytety • hierarchia społeczna • średniowieczne wzorce osobowe • życie codzienne w	1	I.1.1 ZP I.1.15 ZP I.2.4 ZP I.2.4 ZP I.2.6 ZR	• objaśnia etymologię nazwy epoki • wymienia najważniejsze wydarzenia związane z początkiem i końcem średniowiecza • omawia fundamenty kultury średniowiecznej • definiuje teocentryzm i wyjaśnia, czym przejawiał się w średniowieczu • wyjaśnia, na czym polegał uniwersalizm średniowieczny • wyjaśnia, w czym przejawiał się	• opisuje wpływ filozofii i kultury antyku na średniowiecze

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		średniowieczu • filozofia w średniowieczu • pareneza • scholastyka			dualistyczny obraz świata w średniowieczu • prezentuje informacje na temat szkół i uniwersytetów w średniowieczu • omawia średniowieczną hierarchię społeczną • wymienia średniowieczne wzorce osobowe • wypowiada się na temat różnic między filozofią starożytną a średniowieczną • interpretuje rolę karnawału	
46. Sztuka średniowieczna	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 224-231	• pojęcia i terminy: pasja, pieta, dyptyk, tryptyk, iluminatorstwo, uniwersalizm, anonimowość, dydaktyzm, pareneza, alegoryczność, symbolika, symultanizm, katedra • symboliczne znaczenie katedry gotyckiej • ikony średniowiecza *cechy budowli w stylu romańskim i gotyckim *bazylika, witraż	1	I.2.5 ZP I.2.5 ZR	• rozpoznaje najważniejsze zabytki polskiego i europejskiego średniowiecza • podaje przykłady zabytków polskiego i europejskiego średniowiecza • wyjaśnia i ilustruje przykładami parenetyczny i anonimowy charakter sztuki średniowiecznej • omawia alegorię i podaje jej przykłady • analizuje średniowieczne dzieło sztuki według podanych kryteriów	• wymienia podstawowe cechy stylu romańskiego i gotyckiego
ŚREDNIOWIECZE – TEKSTY Z EPOKI I NAWIĄZANIA						
47. *Bogurodzica* – najstarszy polski utwór poetycki	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 232-236	• piśmiennictwo średniowiecza (literatura o charakterze religijnym) • zabytki języka polskiego • geneza utworu – kontekst historyczny • pieśń narodowa	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP	• wypowiada się na temat piśmiennictwa religijnego w średniowieczu • czyta ze zrozumieniem *Bogurodzicę* • rozpoznaje podmiot liryczny oraz adresata utworu	• wskazuje podobieństwa między motywem *deesis* w *Bogurodzicy* a przedstawionym na ikonie • porównuje teksty kultury, uwzględniając różne konteksty

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		• hymn • kompozycja *Bogurodzicy* • *deesis* • archaizmy – kontekst językowy		I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.5 ZP I.2.4 ZR	• wypowiada się na temat podmiotu lirycznego • omawia sposób przedstawienia Matki Boskiej w *Bogurodzicy* • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i składniowe • omawia kompozycję utworu • na przykładzie *Bogurodzicy* omawia takie cechy literatury średniowiecznej, jak anonimowość, teocentryzm i dydaktyzm • omawia funkcję *Bogurodzicy* w średniowiecznej Polsce • odnajduje w treści *Bogurodzicy* motyw *deesis* i odnosi go do sztuk plastycznych • omawia formę wiersza	
48. Ludzki wymiar cierpienia Matki Boskiej w *Lamencie świętokrzyskim*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 237-240	• okoliczności powstania utworu – kontekst historyczny • dramat liturgiczny • kompozycja wiersza • apostrofa • monolog liryczny • kult maryjny – kontekst religijny • motyw matki • lament (plankt) jako gatunek literacki – kontekst teoretycznoliteracki • *stabat Mater Dolorosa* – kontekst kulturowy • pieta – kontekst kulturowy	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.5 ZP I.2.5 ZR	• relacjonuje treść *Lamentu świętokrzyskiego* • wypowiada się na temat genezy utworu • omawia kompozycję wiersza • określa sytuację liryczną, podmiot liryczny i adresatów utworu • wskazuje środki językowe w wierszu i określa ich funkcję • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i składniowe • charakteryzuje Maryję jako matkę • omawia motyw s*tabat Mater* w wierszu	• porównuje sposób przedstawienia motywu *stabat Mater* w *Lamencie świętokrzyskim* i wybranym dziele plastycznym

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
					• porównuje obrazy Maryi z *Lamentu świętokrzyskiego* i z *Bogurodzicy*	
49. Średniowieczny ideał ascety – *Legenda o św. Aleksym*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 241–247	• geneza utworu – kontekst historyczny • legenda hagiograficzna – kontekst teoretycznoliteracki • kompozycja utworu • piśmiennictwo hagiograficzne – kontekst historycznoliteracki • asceza, asceta • motyw *ars bene moriendi*	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.4 ZP I.2.6 ZR	• streszcza żywot św. Aleksego • omawia kompozycję utworu • wypowiada się na temat adresata legendy • charakteryzuje świętego jako ascetę • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i słowotwórcze • wskazuje w tekście typowe elementy legendy hagiograficznej • na podstawie tekstu wyjaśnia, czym była sztuka pięknego umierania • podejmuje dyskusję na temat aktualności ascezy oraz sensu takiej drogi do świętości • omawia parenetyczny charakter utworu	• podejmuje dyskusję na temat odczytywania utworu jako archetypu świadomej ucieczki od świata
50. Konteksty i nawiązania – *Opowieść małżonki świętego Aleksego* Kazimiery Iłłakowiczówny	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 291-294	• inny punkt widzenia • aluzja literacka • liryka roli	1	I.1.1 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.1.12 ZR	• relacjonuje treść wiersza • rozpoznaje kontekst literacki wiersza • określa typ liryki • charakteryzuje podmiot liryczny i adresata utworu • wskazuje środki językowe i określa ich funkcję • porównuje legendę średniowieczną z poetyckim komentarzem współczesnej poetki • omawia konteksty: kulturowy i społeczny wykorzystane w wierszu	• omawia funkcję reinterpretacji dawnych tekstów w kulturze współczesnej – rozpoznaje aluzję literacką

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
51. Motyw tańca śmierci w *Rozmowie mistrza Polikarpa ze Śmiercią*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 232, 248-252	• średniowieczna polska poezja świecka • kompozycja utworu • prolog • indywidualizacja języka • satyra społeczna • personifikacja • groteskowy i naturalistyczny obraz śmierci • funkcja dydaktyczna • taniec śmierci – *danse macabre* – kontekst kulturowy • *memento mori*	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.4 ZP I.2.5 ZP I.2.4 ZR	• streszcza utwór • opisuje obraz śmierci przedstawiony w utworze • omawia groteskowy i naturalistyczny sposób przedstawienia śmierci • wskazuje archaizmy leksykalne, fleksyjne, fonetyczne i składniowe • omawia motyw *danse macabre* w kontekście utworu • wskazuje elementy komizmu w utworze • wyjaśnia przyczyny popularności motywu śmierci w średniowieczu • w kontekście utworu wyjaśnia pojęcie: *memento mori* • na podstawie lektury omawia światopogląd ludzi średniowiecza • omawia utwór jako satyrę społeczną	• omawia sposób wykorzystania motywu tańca śmierci w poezji współczesnej
52. Triumf śmierci w *Siódmej pieczęci* Igmara Bermana	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 302	• interpretacja tytułu • alegoria śmierci • człowiek wobec Boga i świata	1	I.2.5 ZP I.1.2 ZR I.2.4 ZR	• relacjonuje treść filmu • interpretuje tytuł i objaśnia jego funkcję • w kontekście filmu wyjaśnia pojęcia: *personifikacja*, *taniec śmierci* • w kontekście filmu wyjaśnia pojęcie – *teodycea* • interpretuje przesłanie filmu	• odnajduje w dziele współczesnym nawiązania do kultury średniowiecza • rozpoznaje w filmie konwencję moralitetu i ją omawia
53. Ideał rycerza – *Pieśń o*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*,	• geneza utworu • epos rycerski – kontekst teoretycznoliteracki	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP	• relacjonuje treść fragmentu • omawia kontekst historyczny utworu	• porównuje teksty kultury, uwzględniając konteksty

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
Rolandzie	dział *Średniowiecze*, s. 258-264	• Karol Wielki – kontekst historyczny • tło historyczne utworu • kompozycja *Pieśni o Rolandzie* • wzorzec osobowy rycerza • wzorzec osobowy władcy • etos rycerski • *ars bene moriendi* • symbolika śmierci Rolanda		I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.2.4 ZP I.2.4 ZR	• wymienia najważniejszych bohaterów *Pieśni o Rolandzie* • charakteryzuje Rolanda • omawia sposób kreacji bohaterów – rycerzy oraz ich wrogów • omawia kompozycję utworu • prezentuje kodeks honorowy średniowiecznego rycerza • przedstawia Rolanda jako wzorzec osobowy rycerza • wskazuje w utworze cechy eposu rycerskiego • omawia elementy *ars bene moriendi* obecne w utworze • wskazuje i omawia symbole obecne w pieśni • porównuje wzorzec wojownika współczesnego ze średniowiecznym • podejmuje dyskusję na temat najważniejszych tez fragmentu tekstu pt. *Roland. Legenda rycerstwa*	
54. Średniowieczna miłość – *Dzieje Tristana i Izoldy*	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 273-277	• geneza utworu • fabuła *Dziejów Tristana i Izoldy* • kompozycja utworu • miłość dworska • motyw nieszczęśliwej miłości • romans rycerski • wzorzec władcy, rycerza i damy serca	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.5 ZP I.1.6 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP	• streszcza podany fragment *Dziejów Tristana i Izoldy* • wymienia najważniejszych bohaterów utworu • omawia kompozycję utworu • formułuje zasady miłości dworskiej • charakteryzuje, ukazane w utworze, wzorce parenetyczne władcy, rycerza i damy serca • wskazuje cechy gatunkowe utworu	• analizuje teksty kultury nawiązujące do historii Tristana i Izoldy

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
				I.2.4 ZR	• objaśnia funkcję fantastyki w utworze • wyjaśnia, na czym polega tragizm Tristana i Izoldy • analizuje specyfikę uczucia łączącego Tristana i Izoldę • wypowiada się na temat obyczajowości średniowiecznej na podstawie *Dziejów Tristana i Izoldy*	
55. Konteksty i nawiązania – Halina Poświatowska, *** [*tutaj leży Izold...*]	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 298	• aluzja literacka • motyw miłości romantycznej • aluzja literacka • kontekst biograficzny	1	I.1.1 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.9 ZP I.1.10 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP II.2.1 ZP I.1.12 ZR	• relacjonuje treść wiersza • wskazuje podmiot liryczny • opisuje sytuacje liryczną w wierszu • omawia aluzję literacką zastosowaną w utworze • omawia kompozycje wiersza • wskazuje środki językowe użyte w utworze i określa ich funkcję • formułuje tezę interpretacyjną • interpretuje wiersz • wskazuje i omawia konteksty interpretacyjne • porównuje przesłanie wiersza z przesłaniem *Dziejów Tristana i Izoldy*	• na podstawie wiersza Haliny Poświatowskiej oraz innych wybranych utworów lirycznych omawia funkcję aluzji literackiej
***56.** Podróż po zaświatach – *Boska komedia* Dantego Alighieri	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 283-290	• sytuacja polityczna we Włoszech – kontekst historyczny • geneza *Boskiej komedii* • tytuł utworu • fabuła utworu: piekło, czyścic, raj • duchowi przewodnicy Dantego: Wergiliusz,	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.7 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.13 ZP		• wyjaśnia, dlaczego Dante uczynił swoim przewodnikiem Wergiliusza • zestawia ze sobą motyw katabazy obecny w micie o *Orfeuszu i Eurydyce* oraz *Boskiej komedii* Dantego Alighieri • relacjonuje treść fragmentów • omawia fabułę całego utworu • wymienia przewodników Dantego po zaświatach

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
		Beatrycze, święty Bernard z Clairvaux • kompozycja *Boskiej komedii* • dzieło z pogranicza epok • alegoryczność utworu • pojęcia i terminy: poemat epicki, prekursor, katabaza, dantejskie sceny		I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.11 ZR I.2.4 ZR		• omawia genezę *Boskiej komedii* • wyjaśnia tytuł • charakteryzuje narratora • omawia kompozycję poematu • wyjaśnia pojęcia: *poemat epicki* • wymienia elementy dzieła charakterystyczne dla średniowiecza i renesansu • interpretuje alegorie obecne w poemacie • wypowiada się na temat sposobu obrazowania w utworze • wskazuje źródła kulturowe, z których czerpał Dante
***57.** Konteksty i nawiązania – *Dno piekła* Andrzeja Bursy	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 299-300	• poeci wyklęci • krytyczny stosunek do rzeczywistości PRL-u – kontekst historyczny • antyestetyzm	1	I.1.1 ZP I.1.2 ZP I.1.3 ZP I.1.4 ZP I.1.5 ZP I.1.8 ZP I.1.9 ZP I.1.12 ZP I.1.13 ZP I.1.14 ZP I.1.15 ZP I.1.2 ZR I.2.4 ZR		• omawia treść i problematykę utworu • omawia kreacje bohaterów wiersza • interpretuje funkcję odniesień do piekła Dantego w wierszu • wyjaśnia funkcję użytych frazeologizmów • wskazuje ironię użytą w wierszu i określa jej funkcję • porównuje utwory z uwzględnieniem kontekstu historycznego • wypowiada się na temat elementów tradycji kulturowej i literackiej w tekstach współczesnych
ŚREDNIOWIECZE – KSZTAŁCENIE JĘZYKOWE						
58. Wiedza z dziedziny fleksji, leksyki, frazeologii i słowotwórstwa w analizie i	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 303-314	• fleksja i jej wartość stylistyczna w tekstach literackich - osoba i liczna czasownika - kategoria czasu - tryby czasownika - strony czasownika	1	II.1.1 ZP II.2.7 ZP I.1.6 ZR	• wskazuje czasowniki w tekście, określa ich formę gramatyczną i wyjaśnia jej funkcję • wskazuje w tekście przymiotniki i imiesłowy o zabarwieniu neutralnym i wartościującym oraz określa ich	• rozpoznaje konwencję realistyczną

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
interpretacji tekstów literackich		- formy nieosobowe czasownika - formy rzeczowników i przymiotników • leksyka i jej wpływ na charakter tekstu literackiego - rzeczowniki abstrakcyjne - rzeczowniki konkretne • konwencja realistyczna • psychizacja krajobrazu • liryka inwokacyjna • synonim • homonimy • wyrazy wieloznaczne • frazeologia i jej funkcje w wypowiedziach literackich - frazeologizm • słowotwórstwo jako źródło znaczeń w utworach literackich - neologizmy - zgrubienia • zdrobnienia • ekspresja			funkcję w tekście • wskazuje w tekście rzeczowniki abstrakcyjne i konkretne i określa ich funkcję • wskazuje w tekście zdrobnienia i określa ich funkcję • analizuje tekst pod kątem użycia gramatycznych środków językowych • wskazuje środki językowe służące psychizacji krajobrazu • omawia sposoby podkreślenia ekspresji tekstu za pomocą środków językowych	
ŚREDNIOWIECZE – TWORZENIE WYPOWIEDZI Z ELEMENTAMI RETORYKI						
***59.** Indukcja, dedukcja	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 315-319	• różne typy dowodzenia - indukcyjne - dedukcyjne • wnioski indukcyjne uprawdopodobniające • wnioski indukcyjne nieuprawnione	1	III.1.2 ZR		• prezentuje różne typy dowodzenia • rozpoznaje typy dowodzenia w tekście • wskazuje błąd we wnioskach • formułuje wniosek na podstawie dwóch przesłanek • analizuje rozumowanie przedstawione w tekście • formułuje przesłanki i na ich podstawie wyciąga wniosek
ŚREDNIOWIECZE – PODSUMOWANIE I POWTÓRZENIE						

Numer i temat lekcji	Środki dydaktyczne	Zagadnienia	Liczba godzin	Odniesienia do podstawy programowej	Zakres podstawowy Uczeń:	Zakres rozszerzony – wymagania określone dla zakresu podstawowego – wymagania dodatkowe Uczeń:
60. i 61. Powtórzenie i podsumowanie wiadomości	• podręcznik do języka polskiego NOWE *Ponad słowami 1.1*, dział *Średniowiecze*, s. 320-330	• historia • filozofia • nauka i oświata w średniowieczu • wzorce osobowe • gatunki literackie • motywy i hasła epoki • sztuka średniowieczna • cechy literatury i sztuki	2	I.2.1 ZP I.2.2 ZP IV.1 ZP IV.2 ZP IV.3 ZP IV.5 ZP IV.6 ZP IV.7 ZP IV.8 ZP IV.9 ZP IV.10 ZP IV.1 ZR	• odtwarza najważniejsze fakty, sądy i opinie • wykorzystuje najważniejsze konteksty • wyciąga wnioski • określa własne stanowisko • poprawnie interpretuje wymagany materiał • właściwie argumentuje • uogólnia, podsumowuje i porównuje • rozwiązuje test *Sprawdź się*	• formułuje i rozwiązuje problemy badawcze właściwe dla profilu rozszerzonego, wykorzystując literaturę naukową
62. Praca klasowa			1			***Generator testów i sprawdzianów***

Na lekcjach języka polskiego realizowane będą treści z podstawy programowej doradztwa zawodowego zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 lutego 2019 r. w sprawie doradztwa zawodowego (Dz. U. 2019 poz. 325), poprzez:

- wplatanie treści z podstawy programowej doradztwa zawodowego do lekcji przedmiotowych,
- wskazywanie praktycznych zastosowań wiedzy przedmiotowej w życiu codziennym i w zawodach,
- kształtowanie kompetencji kluczowych i umiejętności przydatnych na rynku pracy,
- wspieranie uczniów w planowaniu dalszej ścieżki edukacyjno-zawodowej.

mgr Ewa Napiórkowska